

Perpinyà, nou en clavament europeu

Suport final a l'Euroregió

Els presidents de Catalunya, Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló han donat amb la Carta de l'Euroregió un pas definitiu per a construir les noves estructures europees.

Reforçar i estructurar les relacions de les tres regions que formen l'Euroregió del Mediterrani Nord-occidental i afirmar la voluntat conjunta de treballar en la realització de projectes imprescindibles per al desenvolupament dels seus territoris respectius en aquesta Europa de demà són els propòsits adoptats per Jordi Pujol, Marc Censi i Jacques Blanc, presidents de la Generalitat de Catalunya, del Consell Regional del Migdia-Pirineus i del Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló respectivament.

Per aconseguir aquests objectius i també per posar fi als rumors d'un possible desacord nascut d'un ajornament de la cimera inicialment prevista a l'inici del febrer, els tres mandataris van adoptar, aquest passat divendres, dia 5 d'abril, a Perpinyà, un Carta de l'Euroregió. Aquesta presenta els diversos programes d'acció en diversos dominis clarament determinats i posa en marxa les eines permanents per a la coordinació i el desenvolupament de les col.laboracions futures o actuals. La carta de l'Euroregió serà sotmesa a l'aprovació dels respectius parlaments i assemblees regionals, i és només una vegada aprovats que seran ratificats pels tres presidents que s'han donat cita a Perpinyà el pròxim mes de setembre o d'octubre per a la inauguració de la seu de l'Euroregió als locals cedits per l'ajuntament d'aquesta ciutat.

Superar els inconvenients lligats a l'existència de la frontera i respondre als problemes socio-econòmics que resulten d'aquesta frontera, com també de la seva pròxima supressió, amb el mercat únic europeu són els dos objectius del programa de cooperació fronterera que permetrà coordinar les intervencions de les tres regions i impulsar una política de cooperació concertada entre les institucions de banda i banda de la frontera. També prendrà en compte les accions proposades en el marc dels programes

Perpinyà serà la seu institucional de l'Euroregió.

Jacques Blanc, l'altre president dels catalans "Pel TGV, estic més mobilitzat que mai"

Jaques Blanc presideix des del 1986 la regió Llenguadoc-Rosselló, divisió administrativa francesa que reagrupa quatre departaments llenguadocians i de Catalunya Nord. Aquestes són les seves valoracions recollides a la seu del Consell Regional, de Montpeller, just abans de la cimera que havia de reunir els presidents de l'Euroregió de Perpinyà.

—*Després de dos anys d'Euroregió, quin balanç pot fer-ne des de Montpeller?*

—El primer objectiu de l'Euroregió era desenvolupar els contactes entre els responsables de Catalunya, Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló. He de dir que mantinc molt regularment converses informals sobre tal o tal dossier, amb els presidents Pujol i Censi. Les nostres posicions, generalment, es corresponen. Així, podem afirmar el pes de les regions del sud d'Europa, especialment davant de Brussel·les. Més concretament, jo destaco entre els resultats obtinguts per l'Euroregió: l'acceleració de les obres del túnel del Pimorent, la creació de la Roda de les Altres Tecnologies d'Europa del sud —que, de fet, depassa el marc de l'Euroregió—, les interconnexions entre els centres de càlcul de Barcelona i Montpeller, la realització d'accions de formació interregionals a través l'Associació Impacte Gran Sud i els estrets lligams que mantenen els comitès organitzadors del Jocs Olímpics de Barcelona i els Jocs Mediterranis, sense parlar dels intercanvis culturals (sobretot en el camp de l'edició) que són nombrosos i fructífers.

—*¿Tots els objectius han estat assolits?*

—Bé, com que no hem establert cap llista precisa dels objectius que cal assolir, em sembla difícil respondre aquesta pregunta, es pot dir —però l'Euroregió aquí no en té la culpa— que amb el TGV mediterrani estem una mica encallats.

—*Es parla d'una mena d'"institucionalització" de l'Euroregió. ¿Quines en serien les formes?*

—A Perpinyà, ens hem de posar d'acord sobre una Carta de l'Euroregió. Aquesta preveu la creació d'un comitè tripartit de coordinació, encarregat de preparar la conferència de presidents, que serà semestral, i fer el seguiment dels diversos dossiers en els quals les tres regions han de desenvolupar accions comunes.

"Amb el TGV mediterrani estem una mica encallats". FOTOS: P. CODONYAN

—*¿Què li ha semblat la controvèrsia creada per les declaracions de Felipe González sobre el TGV de la Mediterrània?*

—Crec que no pot pretendre ningú seriosament que el TGV cap a Barcelona no serà rendible. Per la part que em toca, i amb el suport unànim del Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, estic més mobilitzat que mai. Em reuniré pròximament amb el president de la SNCF per parlar d'aquest tema, i segurament també visitaré el ministre francès de Transports.

—*Jordi Pujol ha criticat la lentitud de la construcció del túnel del Pimorent en aquest costat de la frontera, amb l'anul·lació de la cimera prevista el mes passat. ¿Com evoluciona el projecte a Catalunya Nord?*

—El túnel ha de funcionar el 1994. Ens hem de concertar. Generalitat de Catalunya i Regió Llenguadoc-Rosselló, perquè l'agencament de la Nacional 20, entre Bourg-Madame [la Guingueta d'Ix i Portè-Pimorent en català] sigui pres en compte, sense problemes, per l'estat francès, que n'és el responsable.

—*Vostè sovint s'ha queixat que les regions franceses no tenen tantes competències com les autonomies d'Espanya o els lands alemanys... ¿Vol més descentralització?*

—De segur que sí. Vull que l'estat transfereixi a les regions les seves competències en matèria d'ensenyament superior. I de la mateixa manera, les qüestions de medi ambient haurien d'incumbir les regions. Evidentment, aquestes transferències haurien d'anar acompanyades dels corresponents pressupostos.

—*També s'ha dit que les regions franceses no tenen prou identitat. ¿No creu que és perquè no corresponen a la geografia dels pobles? Acceptaria vostè una mena d'estatut per a Catalunya del Nord?*

—No em sembla que fos una cosa gaire bona. La Catalunya del Nord, tal com l'anomenen vostès, està avui ben arrelada al Llenguadoc-Rosselló encara que, com és normal, s'interessi molt pel que passa a Barcelona. Ara que la identitat regional comença a afirmar-se, amb, és clar, els seus particularismes locals, no és el moment de pensar d'esbocinar-la. A més, el Consell Regional no negligirà la Catalunya del Nord. Al contrari.

—*Quin és, doncs, el lloc del Nord al si de la seva regió?*

—Aporta al Llenguadoc-Rosselló la riquesa de la seva cultura, de les seves tradicions, com també dels seus paisatges —mar i muntanya— que atrauen molts turistes. També aporta la seva agricultura diversificada, en primera línia en molts àmbits, i els seus vins de qualitat. I finalment la "matèria grisa" gràcies a la Universitat de Perpinyà, la Catalunya Nord és veritablement un element dominant en la realitat de la nostra regió.

Univers Bertrana i Pere Codonyan

comunitaris Interreg, com també en el de la Comunitat de Treball del Pirineu.

La cooperació interregional que desitgen promoure els presidents de l'Euroregió tot respectant les competències de

cada una d'aquestes tres regions, consisteixen accions conjuntes en matèria de comunicacions, intercanvis comercials, agricultura i pesca, ensenyament, cooperació científica i recursos humans, turis-

me i termalisme, cultura, medi ambient, Jocs Olímpics i Jocs Mediterranis, concertació en el marc europeu per a l'elaboració de diverses matèries de política comunitària.

Euroregió, crònica d'una cimera anunciada

Després de diverses peripècies, la tercera cimera de l'Euroregió haurà tingut lloc per fi el divendres cinc d'abril a Perpinyà.

Prevista inicialment el dissabte 9 de febrer, en un clima inicialment prou confús, la cimera dels presidents de Catalunya, Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló havia quedat postposada a una data ulterior.

Efectivament, en un primer temps, fonts del mateix Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, com també de l'Ajuntament de Perpinyà havien aduït "problemes de calendaris" dels presidents Jordi Pujol i Marc Censi per retardar l'encontre. Pocs dies després, davant de la premsa regional d'ambdós costats del Pirineu reunida a Barcelona, Jordi Pujol aixecava una part del vel explicant que no havia volgut venir a Perpinyà perquè "els dossiers més delicats no estaven prou preparats", i en particular el dossier relatiu al lligam entre el túnel

del Pimorent i la Guingueta d'Ix (Bourg-Madame en francès) a l'Alta Cerdanya. Per dir-ho d'una altra manera, si el president català s'havia de reunir a Perpinyà no era per sortir a la foto, sinó per concretar temes, i no hi feien res les qüestions de calendari. Amb aquesta puntualització, Jordi Pujol desmuntava, doncs, la coartada que els homes de Jacques Blanc havien donat a la premsa. L'advertiment era prou clar i es podia aleshores suposar que naixien certes dissensions al si mateix de la cúpula euroregional, cosa que, a curt o llarg termini, podia perjudicar el futur de la jove entitat.

Però Felipe González estava a l'aguait i, amb unes declaracions providencials sobre la poca rendibilitat i el fracàs econòmic que representaria, deia, la construcció del TGV mediterrani, provocava l'*union sacrée* de l'Euroregió al voltant de la línia Montpeller-Barcelona.

Tanmateix, el suport que han donat els socialistes de l'Euroregió al projecte, i, doncs, indirectament a l'acció dels tres presidents regionals (de dretes), no podia ser gratuït. Així, pocs dies abans de l'encontre de Perpinyà, Enric Siere, diputat socialista de la Catalunya Nord, instava Jacques Blanc a obrir la cimera euroregional als parlamentaris i als alcaldes de les principals ciutats afectades.

Creada sobretot per i per als presidents de Catalunya, Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Rosselló, amb la intenció de pressionar sobre els governs centrals i sobre Brussel·les, no és segur que en les condicions actuals l'Euroregió pugui assumir una atornització que dificultaria la seva agilitat d'acció. D'altra banda, tanmateix, amb dossiers com el del TGV a les mans, és fa també difícil tancar la porta a l'eventual suport que podrien proporcionar en el futur els parlamentaris socialistes.

EL TGV-MEDITERRANI, OBJECTIU DE TOTS

En el context en el qual se situava la cimera, és a dir, poc temps després de les polèmiques declaracions del president espanyol, Felipe González, el tema estrella d'aquesta tercera conferència dels presidents només podia ser el del Tren de Gran Velocitat. Així, una vegada més, els tres mandataris han hagut d'insistir altre cop que el TGV mediterrani "havia de ser considerat com una prioritat estatal per als governs espanyol i francès" i s'han compromès a multiplicar les iniciatives dirigides als seus respectius ministeris de transports, per fer acceptar definitivament la realització prioritària d'aquest problemàtic dossier. Tot i això, tant Jacques Blanc com Jordi Pujol van fer constar tota una sèrie de dossiers, que malgrat ser "menys espectaculars" que el del TGV, havien estat solucionats gràcies al "front unit" de l'Euroregió. Aquest és el cas, quant a les comunicacions, del túnel del Pimorent, o encara de la futura carretera que unirà el poble nord-català de Costoja a l'emporadànès de Tàpies. Quant a política agrícola, van destacar les propostes comercials, fetes fa poc pel conseller d'Agricultura, Joan Vallvé, als agricultors del

Rosselló. També van ser evocats els intercanvis universitaris, turístics, etc.

La carta aprovada pels presidents Pujol, Censi i Blanc també preveu la promoció de l'Euroregió fora de les seves fronteres, principalment a través del paper que pot representar en el marc del reequilibrament de l'Europa i en la internacionalització dels intercanvis i de les economies. Les regions del sud de l'Europa també han de tenir un paper determinat en els canvis que intervenen a l'Est i també respondre a les sol·licituds dels països del sud del Mediterrani. Això implica l'organització de seminaris i altres activitats de presentació i l'elaboració del conjunt dels actors d'aquestes tres regions i dels seus *partenaires* europeus.

ESTRUCTURES DE COOPERACIÓ

Tot i això, durant la passada cimera de Perpinyà, Jordi Pujol va tornar recordar que la falta de preparació d'alguns dossiers havia motivat la seva demanda de postposar la reunió prevista al febrer. Així, Pujol va demanar més constància a l'hora de treballar els dossiers i va insistir que en la pròxima cimera dels presidents era necessari que "es parli més dels dossiers, i això implica que la porció dels dossiers potencials dels

quals s'ha parlat avui [a la cimera de dia 5 d'abril] sigui proporcionalment inferior".

Per assegurar el seguiment i la realització dels dossiers i preparar les futures conferències dels presidents, que d'ara endavant seran semestrals, s'ha previst crear un comitè tripartit de coordinació, format per tres responsables administratius (un per cada regió). Aquest comitè es reunirà regularment per preparar les reunions i per proposar noves accions, com també per fixar o establir previsions pressupostàries. D'altra banda l'Ajuntament de Perpinyà subministrarà una estructura administrativa lleugera i una secretaria. "No es tracta de crear una nova administració", va precisar Jacques Blanc, "sinó de reforçar la capacitat dels nostres equips per treballar junts. Es tracta de concretar i d'institucionalitzar aquesta Euroregió volguda per tres executius que tenen en comú una visió comuna", puntalitzant així la natura mateixa de l'Euroregió que no pot transformar-se, segons afirmaven, en una mena d'assemblea, com ho proposaven alguns parlamentaris estatals del Llenguadoc-Rosselló. Tot i això els tres presidents no han descartat associar als parlamentaris o els alcaldes de les principals ciutats a la resolució d'alguns dossiers tècnics.

Pere Codonyan